

Muut osapuolet: World Duty Free Group, S.A., aiemmin Autogrill España, SA ja Euroopan komissio

Kantajan vaatimuksia ensimmäisessä oikeusasteessa tukeneet väliintulijat: Saksan liittotasavalta ja Irlanti

Vaatimukset

- Valitus on otettava tutkittavaksi ja unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-219/10 RENV, World Duty Free Group v. komissio, 15.11.2018 antama tuomio⁽¹⁾ on kumottava
- riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohta on kumottava siltä osin kuin Espanjan soveltamasta, omistussuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 28.10.2009 tehdystä komission päätöksessä 2011/5/EY⁽²⁾ katsotaan, että kyseessä oleva verotuksellinen toimi muodostaa valtiontukea,
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus perustuu yhteen valitusperusteeseen, jonka on valittajan mukaan johdettava valituksenalaisen tuomion kumoamiseen. Espanjan kuningaskunta väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 kohdassa tarkoitetun oikeudellisen virheen tulkitessaan virheellisesti perussopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa ja erityisesti mainitussa artiklassa olevaa käsitettä valtiontukien valikoivuudesta. Valitusperuste voidaan jakaa neljään osaan:

- Espanjan kuningaskunta katsoo ensimmäiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen määrittäessään kyseisen verotuksellisen toimenpiteet viitekehystä, joka ei vastaa riidanalaisessa päätöksessä esitettyä viitekehystä.
- Se katsoo toiseksi, että valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska unionin yleinen tuomioistuin ei katso siinä, että liikearvon verokohtelu muodostaa yleisen toimenpiteen taikka itsenäisen tai oman viitekehyksensä.
- Espanjan kuningaskunta katsoo kolmanneksi, että valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska siinä ei määritetä asianmukaisesti viitekehysten kohdetta, ja koska siinä suoritetaan virheellisesti tuomiossa Word Duty Free⁽³⁾ (tuomio C-20/15 P ja C-21/15 P).
- Se katso neljänneksi, että virhe, joka tehtiin viitekehykseen kuuluvan seikan yksilöinnissä, merkitsee todistustaakan jakoon liittyvää oikeudellista virhettä.

⁽¹⁾ Tuomio 15.11.2018, World Duty Free Group v. komissio (T-291, 10 REND, EU:T:2018:784).

⁽²⁾ EUVL 2011, L 7, s. 48.

⁽³⁾ Tuomio 21.12.2016, World Duty Free Group ym. v. komissio (C-20/15 P ja C-21/15 P, EU:C:2016:981).

Valitus, jonka Espanjan kuningaskunta on tehnyt 29.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-399/11 RENV, Banco Santander ja Santusa v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-65/19 P)

(2019/C 112/43)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Sampol Pucurull)

Muut osapuolet: Banco Santander S.A., Santusa Holding S.L. ja Euroopan komissio

Kantajien vaatimuksia ensimmäisessä oikeusasteessa tukeneet väliintulijat: Saksan liittotasavalta ja Irlanti

Vaatimukset

- Valitus on otettava tutkittavaksi ja unionin yleisen tuomioistumen asiassa T-399/11 RENV, Banco Santander S.A. ja Santusa Holding S.L. v. komissio, 15.11.2018 antama tuomio ⁽¹⁾ on kumottava
- riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohta on kumottava siltä osin kuin Espanjan soveltamasta, omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 12.1.2011 tehdyssä komission päätöksessä 2011/82/EU ⁽²⁾ katsotaan, että kyseessä oleva verotuksellinen toimi muodostaa valtiontukea,
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus perustuu yhteen valitusperusteeseen, jonka on valittajan mukaan johdettava valituksenalaisen tuomion kumoamiseen. Espanjan kuningaskunta väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 kohdassa tarkoitetun oikeudellisen virheen tulkitessaan virheellisesti perussopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa ja erityisesti mainitussa artiklassa olevaa käsitettä valtiontukien valikoivuudesta. Valitusperuste voidaan jakaa neljään osaan:

- Espanjan kuningaskunta katsoo ensimmäiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen määrittäessään kyseisen verotuksellisen toimenpiteet viitekehystä, joka ei vastaa riidanalaisessa päätöksessä esitettyä viitekehystä.
- Se katsoo toiseksi, että valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska unionin yleinen tuomioistuin ei katso siinä, että liikearvon verokohtelu muodostaa yleisen toimenpiteen taikka itsenäisen tai oman viitekehyksensä.
- Espanjan kuningaskunta katsoo kolmanneksi, että valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska siinä ei määritetä asianmukaisesti viitekehysten kohdetta, ja koska siinä suoritetaan virheellisesti tuomiossa Word Duty Free ⁽³⁾ (tuomio C-20/15 P ja C-21/15 P).
- Se katso neljänneksi, että virhe, joka tehtiin viitekehykseen kuuluvan seikan yksilöinnissä, merkitsee todistustaakan jakoon liittyvää oikeudellista virhettä.

⁽¹⁾ Tuomio 15.11.2018, Banco Santander ja Santusa v. komissio (T-399/11 RENV, EU:T:2018:787).

⁽²⁾ EUVL 2011, L 135, s. 1.

⁽³⁾ Tuomio 21.12.2016, World Duty Free Group ym. v. komissio (C-20/15 P ja C-21/15 P, EU:C:2016:981).

Kanne 11.2.2019 – Italian tasavalta v. Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan parlamentti

(Asia C-106/19)

(2019/C 112/44)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: G. Palmieri, S. Fiorentino, C. Colelli)